

Convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques, de 30-5-96.

Govern

Convenis internacionals

Convenció

de Viena sobre relacions diplomàtiques

Atès que el Govern d'Andorra ha vist i examinat la Convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques, de data 18 d'abril de 1961,

Atès que el Consell General, en la sessió del dia 17 de maig de 1996 va aprovar l'esmentada Convenció, Nosaltres, els Coprínceps, havent vist i examinat l'esmentada Convenció, manifestem el consentiment de l'Estat, per obligar-se d'acord amb el que s'hi disposa i, amb aquest fi, manem expedir aquest instrument d'adhesió signat per Nosaltres i contrasignat pel Ministre de Relacions Exteriors.

Andorra la Vella, 30 de maig de 1996

Jacques Chirac Joan Martí Alanís

Copríncep d'Andorra Copríncep d'Andorra

Manuel Mas Ribó

El Ministre de Relacions Exteriors

Convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques

Els estats parts en la present Convenció,

Recordant que, des de temps remots, els pobles de tots els països reconeixen l'estatut dels agents diplomàtics; Conscients dels objectius i els principis de la Carta de les Nacions Unides quant a la igualtat sobirana dels estats, al manteniment de la pau i de la seguretat internacionals i al desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions;

Convençuts que una convenció internacional sobre les relacions, les immunitats i els privilegis diplomàtics contribuirà a afavorir el desenvolupament de les relacions d'amistat entre les nacions, independentment de les diferències existents entre els seus règims constitucionals i socials;

Convençuts que els privilegis i les immunitats esmentats es concedeixen, no en benefici de les persones, sinó amb

la finalitat de garantir l'exercici eficaç de les funcions de les missions diplomàtiques en qualitat de representats dels estats;

Afirmant que les normes del dret internacional consuetudinari han de continuar regint les qüestions que no hagin estat expressament regulades en les disposicions de la present Convenció,

Han convingut el que segueix:

Article 1

A l'efecte de la present Convenció:

- a) Per "cap de missió" hom entén la persona encarregada per l'estat que acredita d'actuar en aquesta qualitat;
- b) Per "membres de la missió" hom entén el cap de la missió i els membres del personal de la missió;
- c) Per "membres del personal de la missió" hom entén els membres del personal diplomàtic, del personal administratiu i tècnic i del personal de servei de la missió;
- d) Per "membres del personal diplomàtic" hom entén els membres del personal de la missió que tenen la qualitat de diplomàtic;
- e) Per "agent diplomàtic" hom entén el cap de missió o un membre del personal diplomàtic de la missió;
- f) Per "membres del personal administratiu i tècnic" hom entén els membres del personal de la missió que treballen al servei administratiu i tècnic de la missió;
- g) Per "membres del personal de servei" hom entén els membres del personal de la missió que treballen al servei domèstic de la missió;
- h) Per "criat particular" hom entén tota persona que treballa al servei domèstic d'un membre de la missió i que no és empleada de l'estat que acredita;
- i) Per "locals de la missió" hom entén els edificis o les parts dels edificis i el terreny contigu, sigui quin sigui el seu propietari, utilitzats per a les finalitats de la missió. S'hi inclou la residència del cap de missió.

Article 2

L'establiment de relacions diplomàtiques entre els estats i l'enviament de missions diplomàtiques permanents s'efectua per consentiment mutu.

Article 3

1. Les funcions d'una missió diplomàtica consisteixen principalment a:

- a) Representar l'estat que acredita davant l'estat receptor;
- b) Protegir, a l'estat receptor, els interessos de

l'estat acreditant i els dels seus nacionals, dins dels límits permesos pel dret internacional;

c) Negociar amb el Govern de l'estat receptor;

d) Assabentar-se, per tots els mitjans lícits, de les condicions i de l'evolució dels esdeveniments a l'estat receptor i informar d'aquestes qüestions el Govern de l'estat que acredita;

e) Fomentar les relacions amistoses i desenvolupar les relacions econòmiques, culturals i científiques entre l'estat que acredita i l'estat receptor.

2. Les disposicions de la present Convenció no s'han d'interpretar com una prohibició, a la missió diplomàtica, d'exercir les funcions consulars.

Article 4

1. L'estat que acredita ha d'assegurar-se que la persona que té previst acreditar com a cap de missió davant l'estat receptor ha obtingut el plàcet de l'estat esmentat.

2. L'estat receptor no està obligat a donar a l'estat acreditant els motius de la denegació d'un plàcet.

Article 5

1. L'estat que acredita, després d'haver-ho notificat en la deguda forma als estats receptors interessats, pot acreditar un cap de missió davant dos o més estats, o bé destinar un mateix membre del personal diplomàtic a dos o més estats, llevat que algun dels estats receptors s'hi oposi expressament.

2. Si l'estat acreditant acredita un cap de missió davant d'un o més estats, pot establir una missió diplomàtica dirigida per un encarregat de negocis ad interim en cadascun dels estats on el cap de missió no tingui la seva seu permanent.

3. El cap de missió o un membre del personal diplomàtic de la missió pot representar l'estat que acredita davant qualsevol organització internacional.

Article 6

Dos o més estats poden acreditar la mateixa persona com a cap de missió davant d'un tercer estat, llevat que l'estat receptor s'hi oposi.

Article 7

Sense perjudici de les disposicions dels articles 5, 8, 9 i 11, l'estat acreditant nomena lliurement els membres del personal de la missió. En el cas dels agregats militars, navals o de l'aire, l'estat receptor pot exigir que els seus noms siguin sotmesos abans a la seva aprovació.

Article 8

1. Els membres del personal diplomàtic de la missió han de tenir, en principi, la nacionalitat de l'estat que acredita.
2. Els membres del personal diplomàtic de la missió no poden ésser elegits entre persones que tinguin la nacionalitat de l'estat receptor, llevat que aquest estat hi doni el consentiment. L'estat receptor pot retirar en qualsevol moment el consentiment suara esmentat.
3. L'estat receptor pot reservar-se el mateix dret respecte als nacionals d'un estat tercer que no siguin, alhora, nacionals de l'estat que acredita.

Article 9

1. L'estat receptor pot, en qualsevol moment i sense haver d'exposar els motius de la seva decisió, comunicar a l'estat que acredita que el cap o qualsevol altre membre del personal diplomàtic de la missió és persona non grata, o que qualsevol altre membre del personal de la missió no és acceptable. L'estat acreditant retira llavors aquesta persona o dóna per acabades les seves funcions en la missió, segons el que correspongui. Una persona pot ésser declarada non grata o no acceptable abans de la seva arribada al territori de l'estat receptor.
2. Si l'estat que acredita es nega a executar o no executa, en un termini raonable, les obligacions que li pertoquen de conformitat amb el que disposa el paràgraf 1 d'aquest article, l'estat receptor pot negar-se a reconèixer com a membre de la missió la persona en qüestió.

Article 10

1. S'ha de notificar al Ministeri de Relacions Exteriors de l'estat receptor o al ministeri que s'hagi convingut:
 - a) El nomenament dels membres de la missió, l'arribada i la partença definitiva o l'acabament de les seves funcions en la missió;
 - b) L'arribada i la partença definitiva de tota persona que pertanyi a la família d'un membre de la missió i, si s'escau, el fet que una determinada persona esdevingui o deixi de ser membre de la família d'un membre de la missió;
 - c) L'arribada i la partença definitiva dels criats particulars al servei de les persones a les quals fa esment l'apartat a) d'aquest article i, si s'escau, el fet que cessin en el servei de les persones esmentades.
 - d) La contractació i l'acomiadament de persones residents a l'estat receptor com a membres de la missió o com a criats particulars que tinguin dret a privilegis i

immunitats.

2. Sempre que sigui possible, l'arribada i la partença definitiva s'han de comunicar amb antelació.

Article 11

1. Llevat que hi hagi un acord explícit sobre el nombre de membres de la missió, l'estat receptor pot exigir que aquest nombre es mantingui dins dels límits del que hom considera com a raonable i normal, tenint en compte les circumstàncies i les condicions d'aquest estat i les necessitats de la missió en qüestió.

2. L'estat receptor també pot, dins d'aquests límits i sense cap mena de discriminació, negar-se a acceptar funcionaris d'una determinada categoria.

Article 12

L'estat que acredita no pot, sense haver obtingut prèviament el consentiment exprés de l'estat receptor, establir oficines que formin part de la missió en localitats diferents d'aquelles en què la missió estigui establerta.

Article 13

1. Hom considera que el cap de missió ha assumit les seves funcions a l'estat receptor a partir del moment en què ha presentat les seves cartes credencials o des que ha comunicat la seva arribada i s'ha presentat una còpia literal de les seves cartes credencials al Ministeri de Relacions Exteriors o al ministeri que hom hagi convingut, segons la pràctica en vigor en l'estat receptor, que s'ha d'aplicar de manera uniforme.

2. L'ordre de presentació de les cartes credencials o de la còpia literal es determina per la data i l'hora d'arribada del cap de missió.

Article 14

1. Els caps de missió es divideixen en tres classes:

a) Ambaixadors o nuncis acreditats davant els caps d'estat i davant altres caps de missió amb un rang equivalent;

b) Enviats, ministres o internuncis acreditats davant els caps d'estat;

c) Encarregats de negocis acreditats davant els ministres de Relacions Exteriors.

2. Excepte en qüestions de precedència i d'etiqueta, hom no fa cap diferenciació entre els caps de missió per motiu de la seva classe.

Article 15

Els estats es posen d'acord quant a la classe a la qual han de pertànyer els caps de les seves missions.

Article 16

1. La precedència dels caps de missió, dins de cada classe, s'estableix seguint l'ordre de la data i l'hora en què hagin assumit les seves funcions, de conformitat amb l'article 13.

2. Les modificacions en les cartes credencials d'un cap de missió que no comportin canvis de classe no n'alteren el rang de precedència.

3. Les disposicions d'aquest article no afecten els usos que l'estat receptor accepta quant a la precedència del representat de la Santa Seu.

Article 17

El cap de missió notifica al Ministeri de Relacions Exteriors o al ministeri que s'hagi convingut l'ordre de precedència dels membres del personal diplomàtic de la missió.

Article 18

El procediment seguit per cada estat per a la recepció dels caps de missió ha d'ésser uniforme respecte a cada classe.

Article 19

1. Si queda vacant el càrrec de cap de missió o si el cap de missió no pot exercir les seves funcions, provisionalment, actua com a cap de missió un encarregat de negocis ad interim. El cap de missió o, si aquest no pot fer-ho, el Ministeri de Relacions Exteriors de l'estat que acredita, ha de notificar el nom de l'encarregat de negocis ad interim al Ministeri de Relacions Exteriors de l'estat receptor o al ministeri què s'hagi convingut.

2. Si a l'estat receptor no hi ha cap membre del personal diplomàtic de la missió, un membre del personal administratiu i tècnic pot, amb el consentiment de l'estat receptor, ésser designat per l'estat que acredita per fer-se càrrec dels assumptes administratius corrents de la missió.

Article 20

La missió i el seu cap tenen dret a col·locar la bandera i l'escut de l'estat que acredita als locals de la missió i també a la residència del cap de la missió i als mitjans de transport d'aquest últim.

Article 21

1. L'estat receptor ha de facilitar, de conformitat amb les seves lleis, l'adquisició al seu territori, per part de l'estat acreditant, dels locals necessaris per a la missió, o bé ha d'ajudar aquest estat a obtenir locals d'una altra manera.

2. Així mateix, quan sigui necessari, també ha d'ajudar

les missions a obtenir allotjament adequat per als seus membres.

Article 22

1. Els locals de la missió són inviolables. Les persones de l'estat receptor només poden entrar-hi amb el consentiment del cap de la missió.
2. L'estat receptor té l'obligació especial d'adoptar totes les mesures pertinents per protegir els locals de la missió contra tota intrusió o dany i per evitar que es pertorbi la tranquil·litat de la missió o s'atempti contra la seva dignitat.
3. Els locals de la missió, el mobiliari i els altres béns que hi estiguin situats, i també els mitjans de transport de la missió, no poden ésser objecte de cap perquisició, requisició, embargament o mesura d'execució.

Article 23

1. L'estat que acredita i el cap de la missió són exempts de tots els impostos i els gravàmens nacionals, regionals o municipals, sobre els locals de la missió que siguin de la seva propietat o que hagin llogat, sempre que no es tracti d'impostos i gravàmens percebuts en remuneració de serveis particulars prestats.
2. L'exempció fiscal prevista en aquest article no s'aplica als impostos i els gravàmens que, segons les disposicions legals de l'estat receptor, estiguin a càrrec de la persona que contracti amb l'estat que acredita o amb el cap de missió.

Article 24

Els arxius i els documents de la missió són sempre inviolables, independentment del lloc on es trobin.

Article 25

L'estat receptor dóna tota mena de facilitats per al compliment de les funcions de la missió.

Article 26

Sense perjudici de les seves lleis i dels seus reglaments referits a zones d'accés prohibit o reglamentat per motius de seguretat nacional, l'estat receptor garanteix a tots els membres de la missió la llibertat de circulació i de trànsit pel seu territori.

Article 27

1. L'estat receptor permet i protegeix la lliure comunicació de la missió per a totes les finalitats oficials. Per comunicar-se amb el govern i amb les altres missions i consolats de l'estat que acredita, independentment del lloc on estiguin, la missió pot utilitzar tots els mitjans de comunicació adequats, fins i tot els correus diplomàtics i els missatges en clau o

en xifra. Tot i així, la missió només pot instal·lar i utilitzar una emissora de ràdio si disposa del consentiment de l'estat receptor.

2. La correspondència oficial de la missió és inviolable.

Per "correspondència oficial" s'entén tota la correspondència relativa a la missió i a les seves funcions.

3. La valisa diplomàtica no es pot obrir ni retenir.

4. Els paquets que constitueixen la valisa diplomàtica han d'anar marcats a l'exterior amb signes visibles que indiquin aquest caràcter i només poden contenir documents diplomàtics o objectes d'ús oficial.

5. El correu diplomàtic ha d'ésser portador d'un document oficial on consti la seva condició i el nombre de paquets que constitueixen la valisa diplomàtica. El correu diplomàtic està protegit, en l'exercici de les seves funcions, per l'estat receptor. Gaudeix d'inviolabilitat personal i no pot ésser sotmès a cap forma de detenció o d'arrest.

6. L'estat que acredita, o la missió, pot designar correus diplomàtics ad hoc. En aquests casos s'apliquen també les disposicions del paràgraf 5 d'aquest article, però les immunitats que s'hi mencionen deixaran d'ésser aplicables quan l'esmentat correu hagi lliurat al destinatari la valisa diplomàtica que se li hagi encomanat.

7. La valisa diplomàtica pot ésser confiada al comandant d'una aeronau comercial que hagi d'aterrar en un punt d'entrada autoritzat. El comandant ha d'ésser portador d'un document oficial on consti el nombre de paquets que constitueixen la valisa, però hom no el considera com un correu diplomàtic. La missió pot enviar un dels seus membres per prendre possessió, directament i lliure, de la valisa diplomàtica de les mans del comandant de l'aeronau.

Article 28

Els drets i els aranzels que la missió percebi per actes oficials són exempts de tota mena d'impostos i gravàmens.

Article 29

La persona de l'agent diplomàtic és inviolable. No pot ésser sotmesa a cap forma de detenció o d'arrest. L'estat receptor l'ha de tractar amb el respecte degut i ha d'adoptar totes les mesures adients per impedir qualsevol atemptat contra la seva persona, la seva llibertat o la seva dignitat.

Article 30

1. La residència particular de l'agent diplomàtic gaudeix

de la mateixa inviolabilitat i de la mateixa protecció que els locals de la missió.

2. Els seus documents, la correspondència i, sense perjudici del que disposa el paràgraf 3 de l'article 31, els seus béns, gaudeixen igualment d'inviolabilitat.

Article 31

1. L'agent diplomàtic gaudeix de la immunitat de la jurisdicció penal de l'estat receptor. Així mateix, també gaudeix de la immunitat de la seva jurisdicció civil i administrativa, excepte si es tracta:

a) D'una acció real sobre béns immobles particulars radicats al territori de l'estat receptor, llevat que

l'agent diplomàtic els posseeixi per compte de l'estat que acredita per a les finalitats de la missió;

b) D'una acció successòria en la qual l'agent diplomàtic figuri, a títol privat i no en nom de l'estat que acredita, com a marmessor, administrador, hereu o legatari;

c) D'una acció referent a qualsevol activitat professional o comercial exercida per l'agent diplomàtic en l'estat receptor, al marge de les seves funcions oficials.

2. L'agent diplomàtic no està obligat a testificar.

3. L'agent diplomàtic no pot ésser objecte de cap mesura d'execució, llevat dels casos previstos en els apartats a, b i c del paràgraf 1 d'aquest article i sempre que l'execució pugui fer-se sense que perjudiqui la inviolabilitat de la seva persona o de la seva residència.

4. La immunitat de jurisdicció d'un agent diplomàtic a l'estat receptor no l'eximeix de la jurisdicció de l'estat que acredita.

Article 32

1. L'estat que acredita pot renunciar a la immunitat de jurisdicció dels seus agents diplomàtics i de les persones que gaudeixen de la immunitat en virtut de l'article 37.

2. La renúncia ha d'ésser sempre expressa.

3. Si un agent diplomàtic o una persona que gaudeix d'immunitat de jurisdicció en virtut de l'article 37 inicia una acció judicial, no li està permès invocar la immunitat de jurisdicció pel que fa a qualsevol reconvençió directament lligada a la demanda principal.

4. Hom no considera que la renúncia a la immunitat de jurisdicció per a una acció civil o administrativa impliqui la renúncia a la immunitat pel que fa a les mesures d'execució de la decisió judicial, per a la qual

cosa cal una nova renúncia.

Article 33

1. Sense perjudici de les disposicions del paràgraf 3 d'aquest article, l'agent diplomàtic és, quant al servei prestat a l'estat que acredita, exempt de les disposicions sobre seguretat social que siguin vigents en l'estat receptor.

2. L'exempció prevista al paràgraf 1 d'aquest article s'aplica també als criats particulars que estiguin al servei exclusiu de l'agent diplomàtic sempre que:

a) No siguin nacionals de l'estat receptor o no hi tinguin la seva residència permanent; i

b) Estiguin protegits per les disposicions sobre seguretat social que siguin vigents en l'estat que acredita o en un tercer estat.

3. L'agent diplomàtic que tingui al seu servei persones a les quals no s'apliqui l'exempció prevista al paràgraf 2 d'aquest article, ha de complir les obligacions que les disposicions sobre seguretat social de l'estat receptor imposen al patró.

4. L'exempció prevista en els paràgrafs 1 i 2 d'aquest article no exclou la participació voluntària en el règim de seguretat social de l'estat receptor, a condició que aquest estat accepti la participació esmentada.

5. Les disposicions d'aquest article no afecten els acords bilaterals o multilaterals sobre seguretat social ja subscrits i no impedeixen que, en el futur, es conclouin acords d'aquesta índole.

Article 34

L'agent diplomàtic és exempt de tots els impostos i els gravàmens, personals o reals, nacionals, regionals o municipals, a excepció:

a) Dels impostos indirectes que per la seva naturalesa són normalment inclosos en el preu de les mercaderies o dels serveis;

b) Dels impostos i els gravàmens sobre els béns immobles privats situats al territori de l'estat receptor, llevat que l'agent diplomàtic els posseeixi per compte de l'estat que acredita i per a les finalitats de la missió;

c) Dels drets de successió percebuts per l'estat receptor, sense perjudici del que disposa el paràgraf 4 de l'article 39;

d) Dels impostos i els gravàmens sobre els ingressos privats que tinguin l'origen a l'estat receptor i dels impostos sobre el capital que gravin les inversions efectuades en empreses comercials situades a l'estat receptor;

e) Dels impostos i gravàmens corresponents a serveis particulars prestats;

f) Dels drets de registre, d'aranzels judicials, d'hipoteques i de timbre que afectin béns immobles, exceptuant les disposicions de l'article 23.

Article 35

L'estat receptor ha d'eximir els agents diplomàtics de tota prestació personal, de tot servei públic, sigui quina sigui la seva naturalesa i de càrregues militars, com ara les requisicions, les contribucions i els allotjaments militars.

Article 36

1. L'estat receptor, de conformitat amb les lleis i els reglaments que promulgui, permet l'entrada i l'exempció de tota classe de drets de duana, impostos i gravàmens connexos, exceptuant les despeses d'emmagatzematge, transport i despeses motivades per serveis anàlegs, sobre:

a) Els objectes destinats a l'ús oficial de la missió;

b) Els objectes destinats a l'ús personal de l'agent diplomàtic o dels membres de la seva família que formin part de casa seva, inclosos els efectes destinats a la seva instal·lació.

2. L'agent diplomàtic és exempt de les inspeccions del seu equipatge personal, llevat que hi hagi motius fonamentats per suposar que conté objectes no compresos en les exempcions esmentades al paràgraf 1 del present article, o objectes que la legislació de l'estat receptor prohibeixi importar o exportar, o que l'esmentada importació o exportació estigui sotmesa als reglaments de quarantena de l'estat receptor. En aquest cas, la inspecció només es pot efectuar en presència de l'agent diplomàtic o del seu representant autoritzat.

Article 37

1. Els membres de la família d'un agent diplomàtic que formin part de casa seva gaudeixen dels privilegis i les immunitats especificats en els articles 29 a 36, sempre que no siguin nacionals de l'estat receptor.

2. Els membres del personal administratiu i tècnic de la missió, i els membres de les seves famílies que formin part de les seves cases respectives, sempre que no siguin nacionals de l'estat receptor ni hi tinguin la residència permanent, gaudeixen dels privilegis i les immunitats suara esmentats en els articles 29 a 35, llevat que la immunitat de la jurisdicció civil i administrativa de l'estat receptor especificada al paràgraf 1 de l'article 31 no s'apliqui als actes realitzats al marge de

l'exercici de les seves funcions. També gaudeixen dels privilegis especificats al paràgraf 1 de l'article 36, pel que fa als objectes importats en el moment d'efectuar la seva primera instal·lació.

3. Els membres del personal de servei de la missió que no siguin nacionals de l'estat receptor ni hi tinguin la seva residència permanent, gaudeixen de la immunitat pels actes realitzats en l'exercici de les seves funcions, i de l'exempció d'impostos i gravàmens sobre els salaris que percebin pels seus serveis i de l'exempció que figura a l'article 33.

4. Els criats particulars dels membres de la missió que no siguin nacionals de l'estat receptor ni hi tinguin la residència permanent, són exempts dels impostos i els gravàmens sobre els salaris que percebin pels seus serveis. En tots els altres aspectes, només gaudeixen de privilegis i immunitats en la mesura reconeguda per l'estat receptor. No obstant això, l'estat receptor ha d'exercir la seva jurisdicció sobre aquestes persones de manera que no destorbi indegudament l'exercici de les funcions de la missió.

Article 38

1. Llevat que l'estat receptor concedeixi altres privilegis i immunitats, l'agent diplomàtic que sigui nacional d'aquest estat o hi tingui la seva residència permanent només gaudeix d'immunitat de jurisdicció i inviolabilitat pels actes oficials realitzats en l'exercici de les seves funcions.

2. Els altres membres del personal de la missió i els criats particulars que siguin nacionals de l'estat receptor o hi tinguin la residència permanent, només gaudeixen dels privilegis i les immunitats en la mesura en què ho admet l'estat en qüestió. No obstant això, l'estat receptor ha d'exercir la seva jurisdicció sobre aquestes persones de manera que no destorbi indegudament l'exercici de les funcions de la missió.

Article 39

1. Tota persona que tingui dret a privilegis i immunitats en gaudeix des del moment en què entra al territori de l'estat receptor per prendre possessió del seu càrrec o, si ja es troba en aquest territori, des que el seu nomenament ha estat comunicat al Ministeri de Relacions Exteriors o al ministeri que s'hagi acordat.

2. Quan les funcions d'una persona que gaudeix de privilegis i immunitats arriben a la seva fi, els esmentats privilegis i les immunitats cessen normalment en el moment en què aquesta persona surt del país o quan

expira un termini raonable que li hagi estat concedit per tal que surti del país, però subsisteixen fins llavors, fins i tot en cas de conflicte armat. Tot i així, la immunitat respecte dels actes realitzats per aquesta persona en l'exercici de les seves funcions com a membre de la missió subsisteix.

3. En cas de defunció d'un membre de la missió, els membres de la seva família continuen gaudint dels privilegis i de les immunitats que els corresponen fins a l'expiració d'un termini raonable que els permeti abandonar el territori de l'estat receptor.

4. En cas de defunció d'un membre de la missió que no sigui nacional de l'estat receptor ni hi tingui la seva residència permanent, o d'un membre de la seva família que formi part de casa seva, l'estat receptor permet treure del país els béns mobles del finat, llevat d'aquells que hagin estat adquirits a l'esmentat país i que, en el moment de la defunció, estiguin sotmesos a una prohibició d'exportació. Els béns mobles que es trobin a l'estat receptor pel sol fet d'haver viscut allí el causant de la successió com a membre de la missió o com a persona de la família d'un membre de la missió no estan sotmesos als drets de successió.

Article 40

1. Si un agent diplomàtic travessa el territori o es troba al territori d'un tercer estat que li ha atorgat un visat de passaport, si aquest visat és necessari per anar a prendre possessió de les seves funcions o per reintegrar-se al seu càrrec o per tornar al seu país, l'estat tercer li concedeix la inviolabilitat i totes les altres immunitats necessàries per tal de permetre-li el pas o el retorn. Aquesta norma també s'aplica als membres de la seva família que gaudeixin de privilegis i immunitats i acompanyin l'agent diplomàtic o viatgin separatament per reunir-se amb ell o retornar al seu país.

2. En circumstàncies anàlogues a les previstes en el paràgraf 1 d'aquest article, els estats tercers no han de dificultar el pas pel seu territori dels membres del personal administratiu i tècnic o del personal de servei d'una missió o dels membres de les seves famílies.

3. Els estats tercers concedeixen a la correspondència i les altres comunicacions oficials en trànsit, inclosos els missatges en clau o en xifra, la mateixa llibertat i la mateixa protecció que l'estat receptor. Els esmentats estats tercers concedeixen als correus diplomàtics als quals hagin atorgat un visat de passaport, en cas que

aquest visat sigui necessari, i també a les valises diplomàtiques en trànsit, la mateixa inviolabilitat i la mateixa protecció que ha d'oferir-li obligatòriament l'estat receptor.

4. Les obligacions dels tercers estats en virtut dels paràgrafs 1, 2 i 3 d'aquest article també s'apliquen a les persones mencionades respectivament en aquells paràgrafs i també a les comunicacions oficials i a les valises diplomàtiques que es trobin en el territori de l'estat tercer per causa d'una força major.

Article 41

1. Sense perjudici dels seus privilegis i de les seves immunitats, totes les persones que en gaudeixen tenen el deure de respectar les lleis i els reglaments de l'estat receptor. També estan obligades a no immiscir-se en els afers interns de l'esmentat estat receptor.

2. Tots els afers oficials que s'hagin de tractar amb l'estat receptor i que l'estat acreditant confiï a la missió, s'han de tractar amb el Ministeri de Relacions Exteriors de l'estat receptor o per mitjà seu, o amb el ministeri que s'hagi convingut.

3. Els locals de la missió no han d'ésser utilitzats de manera incompatible amb les funcions de la missió tal com estan enunciades en la present Convenció, o en altres normes del dret internacional general o en els acords particulars que estiguin en vigor entre l'estat que acredita i l'estat receptor.

Article 42

L'agent diplomàtic no exercirà a l'estat receptor cap activitat professional o comercial en benefici propi.

Article 43

Les funcions de l'agent diplomàtic arriben a la seva fi en particular:

a) Quan l'estat que acredita comunica a l'estat receptor que les funcions de l'agent diplomàtic han arribat a la seva fi;

b) Quan l'estat receptor comunica a l'estat que acredita que, de conformitat amb el paràgraf 2 de l'article 9, es nega a reconèixer l'agent diplomàtic com a membre de la missió.

Article 44

L'estat receptor ha de donar facilitats, fins i tot en cas de conflicte armat, a les persones que gaudeixen de privilegis i immunitats i que no siguin nacionals de l'estat receptor, i també als membres de les famílies d'aquestes persones, sigui quina sigui la seva nacionalitat, perquè puguin sortir del seu territori al

més aviat possible. D'una manera especial, ha de posar a la seva disposició, en cas de ser necessari, els mitjans de transport indispensables per a les esmentades persones i els seus béns.

Article 45

En cas de ruptura de les relacions diplomàtiques entre dos estats, o si es posa fi a una missió de manera definitiva o temporal:

- a) L'estat receptor està obligat a respectar i protegir, fins i tot en cas de conflicte armat, els locals de la missió i també els seus béns i arxius;
- b) L'estat que acredita pot confiar la custòdia dels locals de la missió i també dels seus béns i arxius a un estat tercer acceptable per a l'estat receptor;
- c) L'estat que acredita pot confiar la protecció dels seus interessos i dels interessos dels seus nacionals a un estat tercer acceptable per a l'estat receptor.

Article 46

Amb el consentiment previ de l'estat receptor i a petició d'un estat tercer no representat en l'esmentat estat receptor, l'estat que acredita pot assumir la protecció temporal dels interessos de l'estat tercer i dels seus nacionals.

Article 47

1. En l'aplicació de les disposicions de la present Convenció, l'estat receptor no fa cap discriminació entre els estats.
2. No obstant això, no es considera com a discriminatori:
 - a) Que l'estat receptor apliqui amb criteri restrictiu qualsevol disposició de la present Convenció, perquè l'estat acreditant hagi aplicat a la seva missió el mateix criteri.
 - b) Que, per costum o acord, els estats es concedeixin recíprocament un tracte més favorable que el requerit en les disposicions de la present Convenció.

Article 48

La present Convenció serà oberta a la signatura de tots els estats membres de les Nacions Unides o d'un organisme especialitzat, com també de tot estat part en l'Estatut del Tribunal Internacional de Justícia i de qualsevol altre estat invitat per l'Assemblea General de les Nacions Unides a ésser part en la Convenció de la manera següent: fins al 31 d'octubre de 1961, al Ministeri Federal d'Afers Estrangers d'Austria i després, fins al 31 de març de 1962, a la seu de les Nacions Unides a Nova York.

Article 49

La present Convenció està subjecta a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en mans del Secretari General de les Nacions Unides.

Article 50

La present Convenció resta oberta a l'adhesió dels estats que pertanyen a alguna de les quatre categories citades a l'article 48. Els instruments d'adhesió s'han de dipositar en mans del Secretari General de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 51

1. La present Convenció entrarà en vigor al cap de trenta dies d'haver estat dipositat el vint-i-dosè instrument de ratificació o d'adhesió en mans del Secretari General de l'Organització de les Nacions Unides.

2. Per a cada estat que ratifiqui la Convenció o s'hi adhereixi després d'haver estat dipositat el vint-i-dosè instrument de ratificació o d'adhesió, la Convenció entrarà en vigor al cap de trenta dies d'haver dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 52

El Secretari General de l'Organització de les Nacions Unides ha de comunicar a tots els estats que pertanyin a qualsevol de les quatre categories citades en l'article 48:

a) Quins països han signat la present Convenció i quins han dipositat els instruments de ratificació o adhesió, de conformitat amb el que disposen els articles 48, 49 i 50.

b) En quina data entrarà en vigor la present Convenció de conformitat amb el que disposa l'article 51.

Article 53

L'original de la present Convenció, els textos de la qual en xinès, espanyol, francès, anglès i rus són igualment autèntics, s'ha de dipositar en mans del Secretari General de l'Organització de les Nacions Unides, que n'ha de remetre una còpia certificada a tots els estats que pertanyin a qualsevol de les quatre categories mencionades a l'article 48.

En testimoniatge de la qual cosa, els plenipotenciaris infrascrits degudament autoritzats pels seus governs respectius, han signat la present Convenció.

Viena, 18 d'abril de 1961

Relació d'estats que han ratificat o s'han adherit a la convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques

(A)= Adhesió

(R)= Ratificació

(S)= Successió

Afganistan 6-X-1965 (A)
Albània 18-II-1988 (R)
Rep. Fed. Alemanya 11-XI-1964 (R)
Algèria 14-IV-1964 (A)
Angola 9-VIII-1990 (A)
Aràbia Saudita 10-II-1981 (A)
Argentina 10-X-1963 (R)
Armània 23-VI-1993 (A)
Austràlia 26-I-1968 (R)
Austria 28-IV-1966 (R)
Azerbadjan 13-VIII-1992(A)
Bahames 17-VIII-1977(A)
Bahrain 2-XI-1971 (A)
Bangla Desh 13-I-1978 (S)
Barbados 6-V-1968 (S)
Bèlgica 2-V-1968 (R)
Benín 27-III-1967 (A)
Bhutan 7-XII-1972 (A)
Bielorússia 14-V-1964 (R)
Bolívia 28-XII-1977 (A)
Bòsnia-Hercegovina I-IX-1993 (S)
(Successió amb efectes des del 6-III-1992)
Botswana 14-IV-1969 (A)
Brasil 25-III-1965 (R)
Bulgària 17-I-1968 (R)
Burkina Faso 4-V-1987 (A)
Burundi 1-V-1968 (A)
Cambodja 31-VIII-1965 (A)
Rep. Unida del Camerun 4-III-1977 (A)
Canada 26-V-1966 (R)
Cap Verd 30-VII-1979 (A)
Rep. Centrafricana 19-III-1973 (R)
Colòmbia 05-IV-1973 (R)
Congo 11-III-1963 (A)
Rep. de Corea 28-XII-1970 (R)
Rep. Democràtica de Corea 29-X-1980 (A)
Costa d'Ivori 1-X-1962 (A)
Costa Rica 9-XI-1964 (R)
Croàcia 12-X-1992 (A)
Cuba 23-IX-1963 (R)
Dinamarca 2-X-1968 (R)
Djibouti 2-XI-1978 (A)
Dominica 24-XI-1987 (S)
Rep. Dominicana 14-I-1964 (R)
Egipte 9-VI-1964 (A)
Equador 21-IX-1964 (R)
El Salvador 9-XII-1965 (A)

Emirats Arabs Units 24-II-1977 (A)
Eslovàquia 28-V-1993 (S)
Eslovènia 1-VII-1992 (S)
(Successió amb efectes des del 25-VI-1992)
Espanya 21-XI-1967 (A)
Estats Units d'Amèrica 13-XI-1972 (R)
Estònia 21-X-1991 (A)
Etiòpia 22-III-1979 (A)
Fidji 21-VI-1971 (S)
Filipines 15-XI-1965 (R)
Finlàndia 9-XII-1969 (R)
França 31-XII-1970 (R)
Gabon 2-IV-1964 (A)
Geòrgia 12-VII-1993 (A)
Ghana 28-VI-1962 (R)
Granada 2-IX-1992 (A)
Grècia 16-VII-1970 (R)
Guatemala 1-X-1963 (R)
Guinea 10-I-1968 (A)
Guinea Bissau 11-VIII-1993 (A)
Guinea Equatorial 30-VIII-1976 (A)
Guyana 28-XII-1972 (A)
Haití 2-II-1978 (A)
Hondures 13-II-1968 (A)
Hongria 24-IX-1965 (R)
Rep. Arab del Iemen 10-IV-1986 (A)
Illes Marshall 9-VIII-1991 (A)
Índia 15-X-1965 (A)
Indonèsia 4-VI-1982 (A)
Iran 3-II-1963 (R)
Iraq 15-X-1963 (R)
Irlanda 10-V-1967 (R)
Islàndia II-1970 (R)
Itàlia 25-VI-1969 (R)
Iugoslàvia 1-IV-1963 (R)
Jamaica 5-VI-1963 (A)
Jamahiriya Arab Líbia 7-VI-1977 (A)
Japó 8-VI-1964 (R)
Jordània 29-VII-1971 (A)
Kazakhstan 5-I-1994 (A)
Kenya 1-VII-1965 (A)
Kirguizistan 7-X-1994 (A)
Kiribati 2-IV-1982 (A)
Kuwait 23-VII-1969 (A)
Laos 3-XII-1962 (A)
Lesotho 26-XI-1969 (A)
Letònia 13-II-1992 (A)

Líban 16-III-1971 (R)
Libèria 15-V-1962 (R)
Liechtenstein 8-V-1964 (R)
Lituània 15-I-1992 (A)
Luxemburg 17-VIII-1966 (R)
Antiga Rep. Iugoslava
de Macedònia 18-VIII-1993 (S)
(Successió amb efectes des del 17-IX-1991)
Madagascar 31-VII-1963 (A)
Malàsia 9-XI-1965 (A)
Malawi 19-V-1965 (A)
Mali 28-III-1968 (A)
Malta 7-III-1967 (S)
Marroc 19-VI-1968 (A)
Maurici 18-VII-1969 (S)
Mauritània 16-VII-1962 (A)
Mèxic 16-VI-1965 (R)
Estat Federatiu
de Micronèsia 29-IV-1991 (A)
Moçambic 18-XI-1981 (A)
Moldova 26-I-1993 (A)
Mongòlia 5-I-1962 (A)
Myanmar 7-III-1980 (A)
Namíbia 14-IX-1992 (A)
Nauru 5-V-1978 (S)
Nepal 28-IX-1965 (A)
Nicaragua 31-X-1975 (A)
Níger 5-XII-1962 (A)
Nigèria 19-VI-1967 (R)
Noruega 24-X-1967 (R)
Nova Zelanda 23-IX-1970 (R)
Oman 31-V-1974 (A)
Països Baixos 7-IX-1984 (A)
Pakistan 29-III-1962 (R)
Panamà 4-XII-1963 (R)
Papua Nova Guinea 4-XII-1975 (S)
Paraguai 23-XII-1969 (A)
Perú 18-XII-1968 (A)
Polònia 19-IV-1965 (R)
Portugal 10-XII-1968 (A)
Qatar 6-VI-1986 (A)
Regne Unit 1-IX-1964 (R)
Romania 15-XI-1968 (R)
Rwanda 15-IV-1964 (A)
Federació Russa 25-III-1964 (R)
Saint Lucia 27-VIII-1986 (S)
Samoa 26-X-1987 (A)

San Marino 8-IX-1965 (R)
Santa Seu 17-IV-1964 (R)
Sao Tomé i Príncipe 3-V-1983 (A)
Senegal 12-X-1972 (R)
Seychelles 29-III-1968 (A)
Sierra Leone 13-VIII-1962 (A)
Rep. Arab de Síria 4-VIII-1978 (A)
Somàlia 29-III-1968 (A)
Sri Lanka 2-VI-1978 (R)
Sudàfrica 21-VIII-1989 (R)
Sudan 13-IV-1981 (A)
Suècia 21-III-1967 (R)
Suïssa 30-X-1963 (R)
Surinam 28-X-1992 (A)
Swazilàndia 25-IV-1969 (A)
Tailàndia 23-I-1985 (R)
Rep. Unida de Tanzània 5-XI-1962 (R)
Togo 27-XI-1970 (A)
Tonga 31-I-1973 (S)
Trinitat i Tobago 19-X-1965 (A)
Tunísia 24-I-1968 (A)
Turquia 6-III-1985 (A)
Tuvalu 15-IX-1982 (S)
Txad 3-XI-1977 (A)
Rep. Txeca 22-II-1993 (S)
(Successió amb efectes des de 1er-I-1993)
Ucraïna 12-VI-1964 (R)
Uganda 15-IV-1965 (A)
Uruguai 10-III-1970 (R)
Uzbekistan 2-III-1992 (A)
Veneçuela 16-III-1965 (R)
Vietnam 26-VIII-1980 (A)
Xile 9-I-1968 (R)
Rep. Pop. Xina 25-XI-1975 (A)
Xipre 10-IX-1968 (A)
Zaire 19-VII-1965 (R)
Zàmbia 16-X-1985 (S)
Zimbabwe 13-V-1991 (A)

El dia 3 de juliol de 1996, el Principat d'Andorra va dipositar en mans del Secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, l'instrument d'adhesió a la Convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques de data 18 d'abril de 1961.

De conformitat amb el que diposa l'article 51 apartat 2 de la Convenció, aquesta entrarà en vigor pel que fa al Principat d'Andorra el dia 2 d'agost de 1996.

